

שאלה קצב קצב קצב

שאלה קצב

לכבוד שרש ליטו. לרנני.

כפי המנהג או כפי החרון המשתף שם שמים ודבר אחר
בכוונת המסלח. יש לו לדין הירא את דברה' לחוש בקבלתו
ולוות שפתים יחזיק ממנו ופה תהא שכינת קולמושו בהעתי'
א לא יאיר עיניו כתרורתו התמימה ועל מערכת ישיביו ממוטב
שפע ברכותיו בתוספת טובה וכדרכה:
שנת הת"א.

שאלה קצב

לכבוד פחם נטו. לרמא

מילה שלא בומה אם יוכל לעכב אותה ימים מקפד להפקת
רצון הקרובים להמלתם ולטובתם.

תשובה

גם בעיני יפלא טוב טעם ודעת
ילמרמ על מה לשמך היתר עיכוב
מוצא המילה אפי' שלא בומה ימים מקפד להפקת רצון האב
להמלתו או לכבוד דברכים ומחשבות של מה לך ומה בכך.
כפי השאלה שגדרשתי בה מאת מייבכת. ועל כל הדעות
בכתב אמת של תשובה אין לי להזכיר. ועיקר הדאית מלתא
תלוי בההיא דתנימא במכילתא אקרא דשמרתם את המצות
משם רב יאשיה מכאן דאין מחמזין את המצות ומוציא שם
לירך עשה אותה מיד. ומי זה יערכ את לבו לעבור על
הכלל המסור למ כחכר. ומה גם במצוה חמורה שבחמורות
שלא תלה לו למשה רבינו עליה אפילו צעה'א מפני שנתעם
במלכות מילה. ואם ליה לזרעא דאז עה' לעכב מצות בנו שלא
לצורך ולחיי טעה לא חייס פן יקראנו אסין ח' ונמצא נקבר ערום
כלא אותה מצוה. וקולר האשם תלוי ויפלו על צוארי אביו.
ומטעם זה שלא להחמין את המצוה פסק הרמבם פ"ב מהלכות
מילה דמילה אפי' שלא בומה דומה אפילו י"ט שני של גלויות
דאלכ ליקשי ליה ולפקק הראש זל דפליג עליה מוטעמא
אחרניא אם לכבוד עצמו ולהפקת רצונו. ווכל לעכב מצוה
זאת כמה ימים ולכבוד שמים וחזק דברי הפריים ד"ט שני
לא נעכב יום אחד. וגם משום זה ראיתי לבמהדר אליהו י'
חיים בתשובותיו חכ' סימן ל"ח פלבו מהס' נגד מה שפסק
רשב"ן ז' שהתניח הממול שלא בומה אחר שמנה שלא ימולו
אותו ביום חמישי כדי שלא יבא לחלל עליו את השבת ביום
ג' למילתו מפני הסכנה. וזל מילה מי אעפ"י שהיא שלא
בומה מצוה רבה היא וכו'. דפשיטא ודאי שמלה זו שמלך
את התינוק בזמן הזה מילה בומה היא. כלומר שתימך
ראוי לכך ואין במילתו סכנה. וכיון שכן כל שהיא משהה
אותה הוא משהה באיסור ודאי כיון שהוא ראוי למילה לרצות
הראב"ד בכל יום ויום עיבר עליו באיסור כרת עכ' הא קימן
כל אפיניא שזין להזיר שלא לעכב במצוה בואת וחזינא מה
שפסק הראש' במ' בכורות וכו' ב' הורוים ט"ד ק' ש'ה
עם כל הפוסקים ההאם אחרים. וכן קיימו וקבלו כל היהודי'
עליה לפדות בכוריה' ביום ל' ללדתם ולא לעבור אע"פ שאמר
ל' יום אין לו זמן קבוע מן התורה. וכל שכן בכ"ר דמצית
מילה הקודמת אפי' שלא בומה למצות פדיון הבן אשתיה'הו
סתיהם יחד ביום א' כדכתב מוהרר' י' חיים בתשוב'ו ח'א
ק' עט' ה'ן לא קצות דברי ואין לי להאריך כי אם להעתיק
א לא יאיר עיניו כתרורתו וישיביו על מערכת ממוטב שפע
ברכותיו עם החיים והשלום.

תוכחת מגולה על הלומדים ס' מסכת פורים ועל המחבר:

תשובה

שכתי וראה אמרי מעם ומכין שוחתי'
ויהירז בלגרת פועכת החמוד' בקמלתו

קמלת ה' נבואות ואוריות' היא דמרתחא ליה להכיח במשור
כל קורא באותו ס' המכונה מסכת פורים. עליו ידיו כל
הדוים המרדים א דבר י' המה ראו כן תמיה אף מלא לבו
ולא היה נוקפו למחברו וכפש' עמל עמלה לו. להדפיס
מכמה טעמים. כולם נכוחים. למכין ורשומים בכתב אמת של
מערכת דבולה אתנהו ביה. ומומר בזה שיש בו עון חלול'
ותורתו בעין מה שכתב מוהר"ן בשם ט"א סימן ש"ז בשם
הקדמונים. על הקראים אפי' בימי חול. במלגות ושלטים
של שיחת חולין. מדברי חשק שאסור משום מוטב לזים ועובר'
משום א'תפמ א'שליס ומי שמכיר' ומי שהעתיק' ואין
צריך לומר המדפיס' מחטאים את הדכים וכו'. ואף מה
נענה אכתרי' בזה שיש בו איסור כולל ואיסור מוסף של
חלול התורה הקדושה. החצרת שק לפי קינה. ואומרת
עשאוהו במק' ככלי זמר. חובא' והשלול' לפוס מורפא משבשת'
כיון דעל על. כהרא ארה של עכא'. אם כהתל באמש
יהתלו בכתבי הקדש ובכתיאי האמת והנדק.

הנה כי כן זה לי ימים מקדש שהידיתי על הדבר כדעת
שפתי מערכת ברור מללי יפה דבר וכוממ דבר
פי כפיו וצערי כצדו ומי יתן שומע לנו ויגה הספר ההוא
והיה ככלי אובד' וכל יראה וכל ימצא והיא רחום יתברך שמו
יעפר בעד נפשות החיים והמתים. ויטע בלבם אהבתו
ויראתו ולמעכת יבא טוב כוונתו הרצויה בתשלומי כפל
הברכות וההצלחות ברוך עזו ושלום:

שאלה קצב

לכבוד שמעון הכהן. לזרחה.

דין איסור גילוח בזה או בשבת שחל ט"ז אלול תכפוהו אכליו:

תשובה

אלה דברי דודי האחרונים. טעמים
וממוקם עמם ומותמם אמת אין לי

להאריך ולהזיק עליהם. כי אם לרמז בקצרה למעב'ת
ששאלתו שאלת חכם היא מעין שאתם של ראשונים. דשקלי
וטרו בה במסכת מועד קצ' פ' י"א מגלחין דף י"ז ע"ב וזל
ת"ר כל א'ו שאחרו מותרים לגלח בימי אכלס. והא תמא
אקריס. אמר רב חסדא ח'ר שילא כי תניא ה"א מותרים
בשתכפוהו אכלין. אי בשתכפוהו אכליו מאי אריא כל א'ו
שאחרו אפילו כע' כמי דתניא תכפוהו אכליו זה אחר זה
הכבד שערן מקל כדער וזוככם כקויתו במים. הא אתמר
עלה אמר רב חסדא כדער ולא במספרים. במים ולא בנתר
ובאהל. ומכאן פסקו כל הפוסקים כמובא בטור וזרחה דעה
קימן שפ"ט וא' שכל אותם ששמו שמותיהם לגלח ולבכם
במועד